

EXPUNERE DE MOTIVE

Necesitatea modificării și completării Ordonanței Guvernului nr.65 din 28 august 1997 privind regimul pașapoartelor în România derivă din interpretările arbitrare care se pot da dispozițiilor acestui act normativ, după cum probează numeroasele petiții depuse la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale. Astfel, funcționarii Ministerului Administrației și Internelor cărora le incumbă aplicarea OG nr.65/1997 cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele mai recente realizate prin *Ordonanța Guvernului nr.84/2003 respectiv cei din cadrul Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei sau din formațiunile teritoriale de evidență informatizată a persoanei* – în lipsa precizărilor clare din ordonanță - pot refuza eliberarea pașaportului sau dispune suspendarea dreptului de folosire pe termene disproporționat de mari în raport cu gravitatea faptei comise. Potrivit acestei ultime ordonanțe de modificare a OG nr.65/97 litera e) a alineatului (1) din articolul 14 a devenit :

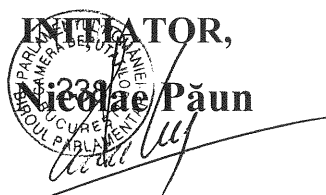
"e) a săvârșit în străinătate fapte de natură să aducă atingere siguranței naționale, menținerii ordinii publice, protecției sănătății sau moralei ori drepturilor și libertăților fundamentale ale altei persoane, care sunt stabilite prin hotărâri judecătorești sau fac obiectul urmăririi penale; dovada faptelor săvârșite în străinătate se face cu acte judiciare recunoscute potrivit legii române; în astfel de cazuri măsura se dispune de către Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei sau de către formațiunile teritoriale de evidență informatizată a persoanei, după caz, pentru o durată cuprinsă între 1 an și 5 ani, stabilită proporțional cu gravitatea faptei comise și cu consecințele ei. Aceeași măsură poate fi luată și împotriva persoanei care a săvârșit în străinătate fapta de cerșetorie, constatată potrivit legii, precum și împotriva persoanelor returnate în baza acordurilor de readmisie încheiate de România cu alte state și a cetățenilor români care au fost returnați din state cu care România nu a încheiat acorduri de readmisie, indiferent de motive, ori care au depășit termenele de ședere în statele în care au călătorit, stabilite prin acordurile sau convențiile încheiate cu acestea."

Întrucât actul normativ lasă la aprecierea acestor organe competente stabilirea duratei sancțiunii privind regimul pașaportului unei persoane, termenul de 1-5 ani, prevăzute în *Ordonanța Guvernului nr.84/2003* de modificare a OG.nr.65/1997 este echivocă, generând interpretări și măsuri de multe ori abuzive.

Un exemplu în acest sens ar fi cazul unei persoane căsătorite în străinătate care și-a depășit durata de ședere prevăzută în viza de pe pașaport, iar odată returnată în țară i se interzice ieșirea din țară pe o durată de 1 an, cu repercusiuni grave asupra respectării convențiilor și tratatelor internaționale în materie de dreptul familiei.

De asemenea, sancțiunea de interdicție a eliberării pașaportului pentru o persoană care a adus atingere siguranței naționale nu trebuie să fie comparabilă cu interdicția prevăzută pentru comiterea unor infracțiuni de drept comun în străinătate sau pentru cei reținuși în țară, ca efect al aplicării acordurilor bilaterale de readmisie

Având în vedere cele prezentate mai sus, supunem dezbaterii Parlamentului următoarea propunere legislativă:

INITIATOR,
Nicolae Păun

deputat Partida Romilor Social-Democrată din România